

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΝΕΟ-ΟΘΩΜΑΝΙΣΜΟ

Σε μια στιγμή κατά την οποία τα επεκτατικά σχέδια της νεοθωμανικής Τουρκίας αποτυγχάνουν παταγωδώς, θα συναινέσουμε άραγε σε μια νέα εθνική καταστροφή η οποία θα επισφραγίσει, σχεδόν εξήντα χρόνια μετά, την ιστορική αποτυχία της **Ζυρίχης**; Θα παραδοθεί η Κύπρος στον καταρρέοντα νεοθωμανισμό, προοίμιο για την προτεκτοροποίηση και την αποσύνθεση του ίδιου του ελληνικού κράτους;

Πράγματι, η πολιτική του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν για την «αναίμακτη» μεταβολή της Τουρκίας στον περιφερειακό ηγεμόνα ολόκληρης της νοτιανατολικής λεκάνης της Μεσογείου και των Βαλκανίων, έχει αποτύχει παταγωδώς:

Απέτυχε η προσπάθειά του να μεταβληθεί στον νέο «χαλίφη» του μουσουλμανικού κόσμου και του ισλαμισμού, μέσα από τη σύγκρουσή του, τόσο με το τάγμα του **Φετουλάχ Γκιουλέν**, όσο και με το τζιχαντιστικό Ισλάμ. Παράλληλα, απέτυχε δραματικά η πολιτική προσεταιρισμού των αραβικών χωρών, ιδιαίτερα μετά την «Αραβική Άνοιξη» και η κατάληξη υπήρξε η ανοικτή σύγκρουση με την **Αίγυπτο** και η παταγώδης αποτυχία στη **Συρία**, η οποία έφερε την ανάπτυξη μιας νέας **κουρδικής** οντότητας στα σύνορα της Τουρκίας και τη μεγαλοπρεπή επιστροφή της **Ρωσίας** στη Μέση Ανατολή!

Στο **εσωτερικό** της χώρας, ξανάρχισε ο πόλεμος με τους Κούρδους, οι συγκρούσεις με τους αλεβίτες και προπαντός, το 2016, η απόπειρα πραξικοπήματος που οδήγησε σε αποσύνθεση ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό και τον στρατό της Τουρκίας. Τελικώς, ως συνέπεια της γενικευμένης αστάθειας και η τουρκική οικονομία έχει εισέλθει σε ύφεση, η τουρκική λίρα δοκιμάζεται.

Ως προς τις διεθνείς σχέσεις της αυτές βρίσκονται στο ναδίρ με τις ΗΠΑ και μεγάλο μέρος της ΕΕ, ενώ καρκινοβατούν με το Ισραήλ. Τέλος, υποχρεώθηκε να συνθηκολογήσει με τη **Ρωσία** και τους Ιρανούς, αποδεχόμενος και την παρα-

μονή του Άσαντ. Εν τέλει, κατέληξε να στηρίζεται μόνο στη φασιστική ακροδεξιά των **Γκρίζων Λύκων**.

Απέναντι σ' αυτή την καθολική αποτυχία, ένα μέρος του πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου της Δύσης, με επικεφαλής τη **Βικτόρια Νιούλαντ**, προσπαθεί να προσφέρει στον Ερντογάν ανταλλάγματα, ώστε να παραμείνει προσδεδεμένος στο δυτικό άρμα, μέσω της παραχώρησης της Κύπρου και της πρόσβασης στα πετρέλαια και το φυσικό αέριο της ανατολικής Μεσογείου, με την παράλληλη υπαγωγή της Ελλάδας στο τουρκικό dictat. Έτσι, η Τουρκία θα κερδίσει απέναντί μας ό,τι χάνει στα ανατολικά.

Η συζητούμενη στη Γενεύη λύση είναι καταστροφική: Η Κυπριακή Δημοκρατία θα υποκατασταθεί από ένα κρατίδιο ελεγχόμενο από την Τουρκία (με παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων «μεταβατικά», με εκ περιτροπής Προεδρία, και αδυναμία λειτουργίας του νέου κρατικού μορφώματος, εξαιτίας του όρου της υποχρεωτικής συμφωνίας των Τουρκοκυπρίων –δηλαδή της Τουρκίας– σε οποιαδήποτε απόφαση). Επιπλέον, ο κυπριακός ελληνισμός θα αποκοπεί οριστικά από το ελλαδικό κράτος και το νέο μόρφωμα/έκτρωμα θα καταστεί ο δούρειος ίππος της εισόδου της Τουρκίας στην Ε.Ε. και την ευρωζώνη.

Παρά λοιπόν την αντίσταση του ελληνισμού (με αποκορύφωμα το ΟΧΙ στο σχέδιο Ανάν και τον υπέροχο Τάσσο Παπαδόπουλο), ο κυπριακός λαός απειλείται με οριστική πολιτειακή εξαφάνιση και εν τέλει με εξανδραποδισμό, ενώ το ελλαδικό κράτος, υποταγμένο, θα υποστεί αργά ή γρήγορα ακόμα και εδαφικούς ακρωτηριασμούς – καθόλου τυχαίες οι απειλές όλων των τουρκικών κομμάτων σχετικά με τα ελληνικά νησιά ή τη Θράκη.

Γιατί εκείνο που δεν κατανοούν κάποιοι ψευδο-ελίτ είναι πως, η **Ελλάδα μαζί με την Κύπρο** αποτελούν, παρά τα σημερινή μας κρίση, υπολογίσιμη δύναμη στη Μ. Ανατολή –εξού και οι συμφωνίες με την Αίγυπτο ή το Ισραήλ– ενώ

αποκομμένες, θα αποτελούν γεωπολιτικούς νάνους και εύκολη βορρά στις ξένες ορέξεις.

Οι συνομιλίες της Γενεύης, δεν θα έπρεπε να είχαν αρχίσει καν και αποτελούν ήδη μία παγίδα από την οποία η ελληνική και κυπριακή πολιτική ηγεσία θα πρέπει να απαγκιστρωθούν τάχιστα – εξάλλου η συντριπτική πλειοψηφία των Ελληνοκυπρίων και των Ελλαδιτών τάσσεται ενάντια τους και είναι βέβαιο ότι μια οποιαδήποτε ψευδο-λύση θα καταψηφιστεί μαζικά από τους Κυπρίους σε ενδεχόμενο δημοψήφισμα.

Υπάρχουν δυνατότητες ανάταξης

Ίσως για **πρώτη φορά** μετά από πάρα πολλά χρόνια η γεωπολιτική πραγματικότητα δεν μοιάζει απελπιστική για μας. Ο ισλαμικός κόσμος έχει εισέλθει σε μια μακρά περίοδο αντιπαράθεσων· το **κουρδικό** ζήτημα αναδεικνύεται, μοιάζει ένας άλυτος γόρδιος δεσμός, ενισχύεται η **ρωσική** παρουσία· στη Συρία και τον Λίβανο ενισχύεται η στρατηγική **συμμαχία** χριστιανών, σιιτών και αλαουιτών, φιλική προς την Ελλάδα και την Κύπρο· είναι ανέφικτη η ανασύσταση της συμμαχίας Τουρκίας Ισραήλ· η Αίγυπτος βρίσκεται σε ευθύ ανταγωνισμό με την Τουρκία για την ηγεμονία του σουνιτικού Ισλάμ· τέλος, στην Ευρώπη, η κρίση του μεταναστευτικού και της ισλαμικής τρομοκρατίας αποδυναμώνει την επιρροή της Τουρκίας.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Ελλάδα και η Κύπρος θα μπορούσαν να αναδειχτούν ως το πραγματικό **σύνορο** της Ευρώπης, και όμως την ίδια στιγμή κάποιιοι απεργάζονται την εκχώρηση στο διπλωματικό πεδίο στην Τουρκία όλων όσων έχει απολέσει στο γεωπολιτικό πεδίο.

Ελλάδα και Κύπρος αγώνα κοινός

Οποιαδήποτε αντίθεση μεταξύ Ελλαδιτών και Κυπρίων, μεταξύ ελληνικού κράτους και Κυπριακής Δημοκρατίας είναι ψευδεπίγραφη και προσβλητική. Κύπρος και ηπειρωτική Ελλάδα είναι αξεδιάλυτα δεμένες από την εποχή του... Τρωικού Πολέμου, έχουν συμμετάσχει από κοινού σε όλους τους εθνικούς αγώνες (από τους χιλιάδες Κύπριους που συμμετείχαν στους Βαλκανικούς Πολέμους, μέχρι τους εκατοντάδες Ελλαδίτες νεκρούς της εισβολής του 1974).

Το γεγονός ότι τα λάθη των ηγεσιών μας δεν επέτρεψαν την ευόδωση του στόχου της Αυτοδιάθεσης-Ένωσης και υπάρχουν σήμερα δύο διαφορετικά κράτη, δεν αναιρεί την **ταυτότητα** των πόθων και των αισθημάτων μας. Εξάλλου, οι τύχες μας είναι αξεδιάλυτα δεμένες. Η σημερινή κρίση του ελληνικού κράτους αποδυναμώνει δραματικά την Κυπριακή Δημοκρατία και το **αντίστροφο**, η πιθανή εκχώρηση της Κύπρου στην τουρκική σφαίρα θα έχει δραματικές συνέπειες και για ανεξαρτησία του ελλαδικού κράτους. Και όλοι γνωρίζουν πως χωρίς την παρουσία της Ελλάδας η Κυπριακή Δημοκρατία θα είχε πάψει να υπάρχει ήδη από καιρό. Ακόμα και σήμερα Ελλαδίτες φαντάροι υπηρετούν στην Κύπρο. Είναι λοιπόν όχι απλώς **δικαίωμά** μας αλλά **υποχρέωσή** μας να μεριμνούμε για την Κύπρο και τον κυπριακό ελληνισμό – όχι σαν μια ξένη χώρα αλλά σαν ένα οργανικό κομμάτι του εαυτού μας, έστω και εάν ανήκουμε σε διαφορετικές κρατικές οντότητες, τις οποίες και σεβόμαστε. Όμως η εθνική μας ταυτότητα παραμένει **μία και αζεχώρι-**

στη, ποτισμένη με το αίμα και τα δάκρυα χιλιάδων και χιλιάδων Ελλαδιτών και Κυπρίων.

Εμείς, Ελλαδίτες και Κύπριοι που μας συνέχει μια κοινή αγωνία, πιστεύουμε πως μόνον η εμμονή στις αποφάσεις και τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, η θρησκευτική προσήλωση στο διεθνές δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, μπορούν να αποτελέσουν την οποιαδήποτε βάση για τη σωτηρία της Κυπριακής Δημοκρατίας και την ανατροπή των τετελεσμένων της κατοχής.

Η λογική της **διζωνικής δικαιοδοτικής** ομοσπονδίας, επειδή εμπεριέχει ήδη μια καταρχήν αποδοχή των τετελεσμένων της Κατοχής, οδηγεί αναπόφευκτα σε υποχωρήσεις και εξαιτίας της παρουσίας του τουρκικού στρατού Κατοχής δεν μπορεί παρά να καταλήξει σε μεταβολή της Κύπρου αρχικώς σε προτεκτοράτο της Τουρκίας και μεσοπρόθεσμα/μακροπρόθεσμα στον εξανδραποδισμό των Ελλήνων της Κύπρου, όπως συνέβη ήδη στην Κωνσταντινούπολη, την Ίμβρο και την Τένεδο. Είναι καιρός το Κυπριακό να τεθεί εκ νέου στην μόνη βάση δίκαιης διεξόδου, δηλαδή εκείνη της **αποχώρησης των κατοχικών στρατευμάτων, των εποίκων και της απόρριψης των τετελεσμένων της κατοχής**.

Η Κυπριακή Δημοκρατία πάνω σε μια τέτοια βάση, έχοντας την ενεργή συμπαράσταση ολόκληρου του ελληνικού λαού, το διεθνές δίκαιο, το ευρωπαϊκό κεκτημένο, καθώς και τις πολλαπλές διακρατικές συμφωνίες και συμμαχίες της με τα περισσότερα κράτη της περιοχής και τη συμπαράσταση όλων των λαών του κόσμου, μπορεί και πρέπει σήμερα να ξαναθέσει το Κυπριακό σ' αυτή τη βάση. Οποιοσδήποτε άλλος δρόμος δεν οδηγεί παρά σε περαιτέρω υποχωρήσεις και ήττες. Εξάλλου, ένας λαός που δεν αγωνίζεται δεν μπορεί να διασφαλίσει και κανένα ενδιαφέρον της παγκόσμιας κοινότητας, ούτε τον σεβασμό των κρατών. Η Κυπριακή Δημοκρατία υπάρχει σήμερα γιατί προηγήθηκε ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας της ΕΟΚΑ και γιατί οι Κύπριοι και οι Ελλαδίτες αντιστάθηκαν στην τουρκική εισβολή του 1974. Μόνο αν ξανασυνδεθούμε με εκείνη την αγωνιστική παράδοση μπορούμε να προσδοκούμε οποιαδήποτε ανατροπή των τετελεσμένων της Κατοχής.

Η εμμονή, λοιπόν, σε μία λύση στηριγμένη στα ψηφίσματα του ΟΗΕ, για άμεση αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων και των εποίκων, η εμμονή στο ευρωπαϊκό κεκτημένο και στην ύπαρξη της ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας, είναι σήμερα όχι μόνο εφικτή αλλά **η μόνη ρεαλιστική πρόταση**.

Σήμερα η Κύπρος, αύριο όλη η Ελλάδα!

**Αθήνα-Θεσσαλονίκη- Λευκωσία,
12 Ιανουαρίου 2017**

**KINHMA APΔHN
Ελλαδίτες και Κύπριοι Δημοκρατικοί Πολίτες**

KINHMA
άρδην